

**Църковното слово, произнесено отъ даскалъ Никола Ивановъ
на 1826 година въ гр. Севлиево.**

Благослови отче !

Святи пророкъ Даниилъ видѣлъ страшенъ судъ божий. Така казува: видѣхъ ветхаго денми, дондеже престоли поставишася и седѣ превѣчнѣи на престолѣ огненномъ и около него тмаи темъ архангели и ангели служаху ему со страхомъ. И потече река огненна; тая река врияше страшно и бакаше; тя ще да завлече грѣшнитѣ у вѣчна мука, да се мучатъ сосъ диавола зайдно. Този святей пророкъ Даниилъ отъ това видение много се уплашилъ, защо видѣлъ какъ ще да биде страшенъ судъ божий и много ималъ страхъ и плакалъ отъ това страшно видение. Имало въ това време царь невѣренъ. Този царь нѣщо му завидѣлъ отъ гнѣвъ на тогова святаго пророка Даниила, въ ровъ далбокъ фърлилъ го на асланитѣ да го изядатъ.

Оле чудо! дивно и много голѣмо. Таковии силнии и страшни аслани и отъ три дни гладни, не го изѣли, ами му се поклонили и краката му целували и кротки станали като овци при овчаръ. Този святей пророкъ Даниилъ вѣмалъ никаковъ грѣхъ и билъ чистъ като ангелъ божий. И три дни сиделъ при гладни аслани, у яма дълбока затворенъ. А тия люти звѣрове страхъ имали отъ святаго, защо въ уста ималъ и носилъ молитви и ималъ Бога въ негова душа, за това неможели да го изядатъ асланитѣ. Слушайте вие, кои никой патъ ни са молите Богу и неслушате що ва учи Христосъ у святое евангелие, ами ходите безъ страхъ божий. Тежко и горко вамъ ще да буде на ваше умирање, защо сѣкий день давате на дявола хиляди ваши грѣшни рѣчи и се що рече грѣшно челоуѣкъ дяволъ ги пиши у свои тефтеръ. А вамъ ви е слѣпъ умътъ, невидите тия узди що ва е зауздилъ дияволъ и ва влече въ вѣчна мука. Сега челоуѣцитѣ като слепи на всѣко зло тичатъ, както тичатъ пситѣ на синджирятъ да ги вържатъ, така и човѣцитѣ тичатъ при дявола да ги варже сосъ синджиря неговъ и той имъ вържи уматъ да не познаватъ своите грѣхове. Многу радо е дяволъ за тези челоуѣци грѣхове и умирање. Тия които умираатъ безъ покаяние тешко и горко тѣмъ. Сите святѣи биле чисти като ангели божѣи, а непрестану день и ношъ молили са Богу. А те сега легнатъ станатъ като дубици и като конѣ, не са прекрастоватъ, ни метание струватъ, спятъ и дремятъ. Дяволъ имъ затворилъ уматъ и очити. А едни са сторили слуги и измекари на дявола. Не слушатъ що ги учи Христосъ, а що ги учи дяволъ. Твърде прилежателно го слушатъ; ходятъ по баяни, по магии. Охъ, безумни мужѣи жени, вие си копувати сами вѣчна мука и влазати у огнь вѣчнѣи, а не видите сичкитѣ святѣи, що имали толкова